

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118201939
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4118201939.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., zastúpenému: JUDr. Mária Vančová, advokátka so sídlom Štefánikova trieda 84, Nitra, o zaplatenie sumy 1 736,40 eura s príslušenstvom, o späťvzátí žaloby, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12. augusta 2021 pod č.k. 9Csp/16/2018-320 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením. Štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou dňa 16.02.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 736,40 eura titulom neuhradeného úveru na základe zmluvy zo dňa 20.03.2015. Rozsudkom zo dňa 21.11.2019 pod č. k. 9Csp/16/2018-72 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 736,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1 736,40 eura od 04.10.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,96%. Z dôvodu odvolania žalovaného bol rozsudok uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 11.05.2020 pod č. k. 25CoCsp/11/2020-106 zrušený a vec bola súdu prvej inštancie vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo veci nariadil pojednávanie na deň 12.08.2021, na ktorom právny zástupca žalobcu s poukazom na doterajší priebeh konania vzal v mene žalobcu žalobu v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Právny zástupca žalovaného nesúhlasil so späťvzatím žaloby, pretože do budúcnosti môže žalovaný figurovať v registri úverových dlžníkov. Od začiatku poukazoval na to, že žiadnu zmluvu so žalobcom neuzatvoril. Preto navrhol žalobu zamietnuť. V prípade, ak by súd posúdil späťvzatie žaloby ako dôvodné, uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

1.2. Vo veci rozhodol podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 145 ods. 1 CSP, § 146 ods. 1, 2 CSP a uviedol, že späťvzatie žaloby je dispozitívnym procesným úkonom žalobcu, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva prejav vôle, že na prejednaní svojej žaloby nemá záujem. Rozhodnutie o späťvzatí žaloby je závislé na súhlasnom, či nesúhlasnom stanovisku druhej strany sporu k danému procesnému úkonu žalobcu. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie. Zo strany žalobcu prišlo k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu

v rámci pojednávania, keď právny zástupca žalobcu súdu uviedol, že berie žalobu späť s poukazom na doterajší priebeh konania. K nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby uviedol, že dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je limitované dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný. Vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši. Preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie strán sporu, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov. Ak súd dospeje k záveru o dôvodnosti požiadavky na prejednanie a rozhodnutie veci, môže v konaní pokračovať, v opačnom prípade konanie zastaví (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 4 Cdo 136/2010). Po oboznámení sa s dôvodmi žalovaného, pre ktoré nesúhlasil so zastavením konania, konštatoval, že nespĺňajú požiadavku existencie vážnych dôvodov. Prípadné vyradenie žalovaného zo zoznamu úverových dlžníkov, nie je viazané na rozhodnutie súdu. O výmaz musí žalovaný požiadať toho, kto ho do registra dlžníkov zaevidoval, tj. žalobcu. S poukazom na späťvzatie žaloby v celom rozsahu, súlade s konanie zastavil. Na nesúhlas žalovaného k tomuto späťvzatiu neprihliadol.

1.3. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. K späťvzatiu žaloby žalobcom došlo s poukazom na doterajší priebeh konania priamo na pojednávaní dňa 12.08.2021. Preto dospel k záveru, že zastavenie konania zaviniel žalobca, a náhrada trov konania patrí žalovanému. Žalovaný si nárok na náhradu trov v konaní aj uplatnil. V ďalšej časti rozhodol o náhrade trov konania štátu.

2. Žalovaný podal proti uzneseniu odvolanie z dôvodov ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP namietajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Opätovne poukázal na svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby pre výmaz z registra dlžníkov, čím sa na jeho strane vytvára právna neistota. Nemá najmenší dôvod zisťovať, či je v registri dlžníkov, pretože nikdy nefiguroval v postavení dlžníka so žiadnou bankou ani nebankovou spoločnosťou. Žalobca nemôže disponovať jeho písomným súhlasom so spracovaním osobných údajov. Ďalej uviedol, že právoplatné rozhodnutie o zastavení konania nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Žalobca môže nárok voči nemu uplatniť opätovne. Konanie bolo začaté v roku 2018 a k späťvzatiu žaloby došlo výlučne z dôvodu vysokej pravdepodobnosti jej neúspechu. Napadnuté uznesenie navrhol zrušiť.

3. Žalobca podal písomné vyjadrenie k odvolaniu, navrhujúc napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Tvrdenie žalovaného považoval za nedôvodné poukazujúc na ustanovenia § 7 ods. 13, 14, 15 zákona č. 129/2010 Z. z., na základe ktorých podkladom pre výmaz z registra údajov o spotrebiteľských úveroch nikdy nie je rozsudok. Rozsudok zamietajúci žalobu nemôže byť podkladom pre výmaz z registra.

4. Žalovaný podal písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu zopakujúc dôvody odvolania a citoval z rozhodnutia NS ČR 22 Cdo 2149/2014 o vážnych dôvodoch nepripustenia späťvzatia žaloby.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods.1 CSP, § 380 ods.1 CSP) skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (383 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 CSP potvrdil.

Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie

správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

6. Žalovaný ako odvolací dôvod uviedol, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V čom malo spočívať nesprávne skutkové zistenie, nie je možné z obsahu odvolania zistiť. Je zrejmé, že namietal nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v zastavení konania pre jeho nesúhlas so zastavením konania. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch rozhodnutia vyporiadal s námietkami, ktoré vzniesol po späťvzati žaloby. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím a dôvodmi rozhodnutia stotožnil. Žalovaný namietal právnu neistotu spočívajúcu v jeho postavení vytvárajúceho možnosť ďalšieho súdneho sporu o výmaz z registra úverových dlžníkov. Následne však uviedol, že je subjektom nemajúcim najmenší dôvod si z vlastnej iniciatívy zisťovať, či je vedený v registri úverových dlžníkov, pretože nikdy nefiguroval v postavení dlžníka so žiadnou bankovou alebo nebankovou spoločnosťou. Jeho námietka, že uznesenie o zastavení konania netvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci a žalobca môže podať opätovne voči nemu žalobu na plnenie je v rovine hypotézy, pretože žalobca uznal jeho námietky spočívajúce v neuzatvorení úverovej zmluvy.

7. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 369 v spojení s § 255, 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní procesne úspešný žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).